

sala beckett

carrer Alegre de Dalt, 55 bis
08024 Barcelona
telèfon (93) 284 53 12
fax (93) 219 79 27

del 20 de gener al 15 de febrer de 1998

combat

de Carles Batlle

direcció de Ramon Simó

“paisatge per a després d’una batalla”

sala subvencionada per

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Ajuntament de Barcelona
Institut de Cultura

MINISTERIO DE EDUCACIÓN Y CULTURA
Instituto Nacional de las Artes Escénicas y de la Música

col·labora
BANCO BILBAO VIZCAYA

pertanyent a
COORDINADORA
de SALES ALTERNATIVES

del 20 de gener al 15 de febrer de 1998

combat

de Carles Batlle i Jordà
direcció de Ramon Simó

Sala Beckett
carrer Alegre de Dalt, 55 bis
08024 Barcelona
telèfon (93) 284 53 12
fax (93) 219 79 27

lectures a la Beckett

les veus de lambu

de Carles Batlle
divendres 13 de febrer a les 19.30 h

pròximament...

privado

de Lluïsa Cunillé
direcció de Xavier Albertí

del 4 de març al 12 d'abril de 1998

preus i horaris

dia	preu	ticket 3*	hora
dimarts	1.500 ptes.	750 ptes.	21.00 h
dimecres	1.500 ptes.	750 ptes.	21.00 h
dijous	1.500 ptes.	750 ptes.	21.00 h
divendres	2.000 ptes.	1.000 ptes.	22.00 h
dissabtes	2.000 ptes.	1.000 ptes.	22.00 h
diumenges i festius	2.000 ptes.	1.000 ptes.	19.00 h

primera setmana: preu únic 1.000 ptes.

(*) ticket 3 de Caixa de Catalunya
50% de descompte si es compren les entrades a l'oficina de venda de la Plaça de Catalunya durant les tres hores abans de l'inici de l'espectacle.

universitaris:
25% de descompte sobre el preu de l'entrada

"No es pot dir res sobre nosaltres i la nostra època sense començar per definir la follia..."

El teatre ha de ser un asil de bojos on el públic va a la recerca de la seva pròpia raó...

Aquells que estan dotats de raó no poden viure en un món irracional sense el teatre".

EDWARD BOND

L'obra

Al teatre se li fa cada cop més difícil parlar de la pròpia època. En aquest sentit, ha perdut protagonisme enfront dels mitjans de comunicació que, dotats d'eines més adients, han anat guanyant terreny a l'hora de reflectir la realitat present. En darrer terme, al teatre potser només li queda la comèdia. Potser hem arribat a confondre la capacitat d'acumular informació amb la capacitat de reflexionar: la inversió de temps i esforç per comprendre la realitat no sembla útil.

Plantejar-nos el reflex de conflictes reals, de desavinences i de guerres reals no és res més que parlar d'un passat comú i mirar de conjurar un futur possible. Com Edward Bond, cal que ens preguntem: "Com és que, majoritàriament, els humans som éssers dotats de raó i, en canvi, configurem una societat irracional? Vivim de manera racional la nostra vida privada però la societat fabrica armes grotesques i la seva economia destrueix el nostre entorn. I, a més, hi ha les guerres, els bombardejos de ciutats, el genocidi... Allò que és un crim per a una persona privada és una virtut per a un ciutadà. Com pot ser que persones amb ple ús de raó puguin actuar com si estiguessin boges, creure en les idees folles que la societat els demana de tenir com a ciutadans?"

La dama de Shalott, de J.W. Waterhouse (1888)

Fitxa

Intèrprets **Jordi Collet**
Montse Esteve

Manipulació Pep Boada
Pep Farrés

Música Joan Alavedra
Ajutant d'escenografia Jordi Fondevila
Tècnic de llum i so Mario Luque
Assistent de direcció Ángeles Hernández
Ajutant de direcció Jordi Puig
Producció Glòria Balañà
Producció executiva Sala Beckett

Direcció i espai escènic **Ramon Simó**

Agraïments: Pere Balañà, Beth Escudé, Leif Thorson, Marga (El Duran), Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona, Centre Dramàtic de la Generalitat.

Combat és una coproducció de la Cia. Combat i la Sala Beckett.

Espectacle subvencionat pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Aquestes preguntes són plantejades a **Combat**, i pensem que val la pena posar-les en escena. Aquestes i d'altres que, potser, en serien el corol·lari: quines estratègies ens muntem per justificar els nostres actes? Fins a quin punt som capaços d'arriscar la pròpia vida i la dels altres sense el més mínim intent de reflexió ni la més petita mostra d'humanitat? De què ens serveix la civilització, l'art i la cultura si a la més mínima ocasió ho llencem tot per la finestra?

Aquest **combat** ens estimula a parlar del món contemporani tot renunciant al paper de secretaris de la realitat, de fedataris, per passar a la interpretació, a la suggestió, a la provocació. Qui sap, potser l'esforç encara resulta útil. Pensar que els morts d'una guerra són arxivats en un calaix o són mers titelles que es traginen d'una banda a l'altra... Pensar que els qui pateixen una guerra necessiten estratègies per sobreviure, per fer-se companyia enmig de la solitud del desastre, estratègies per justificar les pròpies accions, honestes o miserables.

Ramon Simó